

have arbejdet med Tilskud fra Staten. Enkelte af disse Skoler have endogsaa Eksamensret, hvad, saa vidt mig bekendt, adskillige af de statsunderstøttede Skoler ikke have. Der er derigennem skabt et Privilegium for enkelte Realskoler, som maa betegnes som aldeles uretfærdigt. Under Behandlingen af Finansloven, i 1897—98 var det vistnok, blev der af Regeringen bebudet Forslag til en Revision af det omhandlede Forhold, som imidlertid aldrig nogen Sinde er kommet frem; men da Forholdene i Aarens Løb stadig blive mere og mere uforvarselige, vil jeg dog gerne tillade mig at henstille til det kommende Finansudvalg, om dette ikke vilde foranledige, at de Realskoler, som i Tidens Løb virkelig have vist, at de have Livskraft, kunde faa forholdsvis Tilskud i Lighed med de alt støttede Realskoler, eller om der ikke kunde foretages en almindelig Revision af det Statstilskud, som i det hele gives til Realskoler, saa at de kunde blive behandlede paa ens Maade over hele Linien. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, hvordan hans Stilling vil være til dette Spørgsmaal, som jeg tror i højeste Grad trænger til en Løsning.

Et andet Spørgsmaal af lokal Interesse, gælder et enkelt Forhold ved vore Jernbaner oppe i det nordlige Jylland. Det er ikke det Forhold, jeg tænker paa, at det ser ud, som om Jylland skal betragtes som et Slags Forvisningssted for de Jernbanefunktionærer, som der er et eller andet i Vejen med, som man anser for at være uhøflige eller sligt. Det er ikke det, endskønt det for Jydernes Vedkommende kan se slemt nok ud — medmindre det da sker ud fra den Tanke, at det er mere moralsk opdragende, at være ansat i Jylland end ovre paa Øerne; thi for saa vidt kan det kun smigre Jyderne. Men hvad jeg særlig tænker paa, er Belysningsforholdene paa Jærnbannerne i det nordlige Jylland. Saavidt mig bekendt, blev der paa Foranledning af Finansudvalget for nogle Aar siden indlagt elektrisk Lys i vore Jærnbanelog paa Øerne, men dette moderne og gode Lys er ikke kommet i Brug oppe i Nordjylland, der kører man endnu med de gamle Lamper.

Naar man ved Aftenstid kører ind paa en Jærnbanestation, og Lamperne skulle tændes, ser man paa Perronen opstillet et helt Batteri af Lanterner, som blive fordelte over hele Toget, og naar man saa kommer til at køre og sidder i Toget, viser det sig ikke sjældent, at disse Lamper ikke kunne brænde, i alt Fald ikke saaledes, at man kan læse sin Avis eller sin øvrige Rejselekture, hvad det nu er. Man aabner saa i Reglen Vinduet og faar fat i Konduktøren og siger til ham: „Aa, vær saa venlig at komme ind og skrue Lampen en lille Smule op.“ Konduktøren er i Reglen villig nok, og han kommer ind og tager en Nøgle op af sin Lomme, som ligner de Nøgler, hvormed man skruer de gamle bornholmske Stueure op og begynder saa at skrue paa denne Tranlampe eller hvad det nu er. Saa siger han: „Ja, nu kan det ikke gaa an at give den mere, ellers kan den gerne komme til at ose, naar vi kommer i stærkere Fart.“ Og det viser sig da ogsaa gerne, at Konduktøren faar Ret; naar man er kørt et Stykke, er Lampen ogsaa begyndt at ose saaledes, at hele Glasset er aldeles sort, saa det kan se ud, som om Lampen var puttet op i en sort Skorsten. Det er jo meget primitive Belysningsforhold, og nu kan det vel siges, at det for Folk, der kun rejse smaa lokale Ture fra den nærmeste Station til deres Købstad eller tilbage, ikke gør saa meget, men for de gennemgaaende rejsende, som slet ikke ere saa faa, da vi jo nu ogsaa i Jylland har faaet en gennemgaaende Route med Forbindelse til Gøteborg og Kristiania, om den end er meget mangelfuld, ser det meget underligt ud, ligesaa vel som for os andre, idet det jo næsten er, som om det var layet paa Dril, naar man ser denne primitive Lampe stillet mellem to elektriske Glødelamper, som naturligvis aldrig blive tændte. Jeg vil tillade mig at henstille til det kommende Finansudvalg, om det ikke kunde foranledige, at Belysningsforholdene oppe paa de nordjyske Baner kom i nogen Maade paa Højde med Tidens Krav i denne Retning.

En anden Sag, jeg ogsaa gerne vilde nævne, er angaaende vore kirkelige Forhold. For nogen Tid siden saa man i Bladene, at Myndighederne havde tilkendgeivet en